

En lille kommunikationsguide

Til film og tv-produktioner

Af Elzbieta Cholewinska

I 90-erne, da jeg skulle undervise i film og videoproduktion, var der ikke nogen materialer som jeg kunne bruge til at få en bedre kommunikation med studenter, til at kunne bevæge os sammen i emnet som har en meget rig og meget bestemt ordbetydning.

For at kunne snakke om historiens opbygning, om kunsten at bearbejde manuskriptet, om produktionen, om optagelserne - syntes jeg, jeg manglede ord på mange begreber. Så prøvede jeg at samle en lille speciel ordbog da jeg syntes, at det vigtigste var, at alle snakkede det samme sprog. Og det var mit lille bidrag til bearbejdningen af denne ordvejledning.

Derfor efter mange grundige overvejelser og en lille samtale med Peder, har vi besluttet at de meget nyttige informationer godt kan være på Internettet. Vi tror, at mange vil få nytte af dem.

Da de materialer blev udarbejdet af mig som hjælpematerialer til undervisning synes jeg - nogle af dem kræver lidt forklaring. Som den første kommer et dokument ved navn **Regler i Filmproduktion**. I den del har jeg samlet på de vigtigste regler for billedudsnit, panorering & tilt, zoom, skarphedsindstilling og billedkomposition. Fagudtrykkene skal huskes, derfor springer jeg til næste dokument ved navn:

Hvad er hvad...?

Her har jeg opdelt konkrete betydninger mellem manuskript, synopsis, storyboard og mellem billedskift, billedvinkel, kameravinkel, kamera-bevægelser. Helt ekstra er informationen om førestrimmel. Ud over det kommer mikrofonernes beskrivelse samt deres funktioner.

I dokumentet kaldet **Arbejdsforløb i Filmproduktion** har jeg faktisk kun skrevet nogle stikord (husk - de materialer er til undervisning) om hvordan man kan opbygge filmens fortælling og jeg har præsenteret tre vigtigste former for historiens forløb.

En "cirkel historie" som æg - høne eller frugt - frø. Det er fuldstændig lige meget hvor den begynder eller slutter fordi den skal slutes ved begyndelsen. Mange situationer kan udvikles og flettes men i sidste ende kommer afrunding som gør historien uendelig.

Eller med slutningen og begyndelsen i alle steder. Som eksempel kan være en film som begynder med mord, hvor lige efter kommer historien tilbage til hvordan blev det så dramatisk at det afsluttede med mord.

"Kontinuations-historie", hvor fortælling altid skal have en begyndelse og afslutning.

Hvis man har kastet en bold, er den kastet frem. Derfor begyndelse er i hånden, fortsættelse i kast og afslutning når den lander. Man fortsætter hele tiden frem. Resultat er opnået gennem kontinuering. Noget, som er født skal altid dø. Handling har altid konsekvensen.

En "hakket historie" , til gengæld, har aldrig nogen begyndelse eller slutning. Den "hakker" sig frem og tilbage, har altid noget at tilføje, har altid glemt noget. Den skal "hente" informationer i alle tiderne og i alle mulige situationer. Den kan lege med forskellige muligheder for at udvikle situationer eller aktioner til helt nye dimensioner. Man kan også kalde dem "skizofreniske fortællinger" - det er sådan, de er beskrevet af psykologer. De fungerer meget godt hos de bevidste, som kan godt bevæge sig i forskellige faser til at opnå alle de helt forskellige resultater...

Det, som absolut er vigtigste for alle historier - det er deres styrke. Historien kan være stærkest i sine billeder, den kan påvirkes mest med speak eller måske med rytme. Man kan bruge specielle lydeffekter, man skal være klar over hvad man fortæller, man skal absolut være bevidst om, hvad er vigtigst i historien.